

under en Gaard i Laustrup. Skulde den anførte Grund gjælde, maatte Laustrupgaardens Eier altsaa være eneberettiget til den, saa at Bestemmelsen om, at Lørveffjæret skulde tilkomme Beboerne i Lønborg Sogn, vilde være uden nogen Betydning for de fleste af dem. Lørveffjæret i denne Mose benyttes nu af baade Berettigede og Uberettigede, men med stort Besvær, da den er saa forfæaen og fuld af Huller, at det har været mig meget vanskeligt at faae noget Brændsel derfra, og de, der hidtil have forskaffet mig det, have negtet for Fremtiden at ville paatage sig det, saa at jeg har Udfigt til ikke oftere at kunne faae noget Udbytte.

Jeg har forføgt paa at faa min Del udlagt, men Beboerne i Vosstrup, Styg og Møgelgaard have erklæret sig aldeles uwillige til at forhandle om Sagen, og de øvrige Beboere ere for Størstedelen ligegyldige derfor, da de have tilstrækkeligt Lørveffjær aparte, og ville ikke indgaa paa at udrede Beføstninger, der maaste ikke ville være i Forhold til, men muligen overstige det Udbytte, der kunde forventes af dem.

En Landvæsenkommisjon har været forlangt og udnævnt, men Formanden, Sr. Herredsfoged Barfoed, fordrede et foreløbigt Udlæg af 150 Kr. til Kommissionens første Møde og erklærede, at dette endda ikke vilde give andet Resultat, end at Berettigelsen af den foretagne Udskiftning maatte undersøges og afgjøres ved Retten. Det var mig umuligt at udrede denne Beføstning; da Udfaldet dertil var usikkert, og man tillige vilde mene, at Rekvirenten, naar de øvrige Berettigede vilde af Frygt for Beføstningerne forblive i Fællesskabet, maatte ene afholde Omkostningerne, nødtes jeg til at opgive denne Maade at faae Sagen fremmet paa.

Jeg har søgt om fri Proces, og der er ogsaa givet mig Udfigt dertil af Amtmanden, dersom Forligsprøve maatte blive forgjæves. Da en Indkaldelse til Forlig maatte omfatte alle dem, der ere berettigede til Andel, og jeg hverken veed, hvormange eller hvem der maatte være at indkalde, heller ikke kunde overkomme Beføstningerne med at indskærne hver Enkelt, vilde det ogsaa være mig umuligt paa denne Maade at komme til min Ret.

Det forekommer mig, at jeg nu kun har tilbage at henvende mig til den høie Rigsdag, efterat jeg forgjæves gjentagende har ansøgt Ministeriet om denne Sag.

Den foretagne Udskiftning er egenmægtig og ulovlig, da Berettigelsen dertil først burde være rettelig bevist, og den forhindrer, at den anden Mose kan blive udskiftet. Tilstanden, som den nu er, er aldeles lovløs, og Mosen er givet til Pris for Alle og Enhver. Jeg ser ikke, at det kan blive anderledes, medmindre det skulde lykkes mig at faae Bevilling til (saaledes som jeg tror, at Landvæsenkommisjonen er berettiget til) under Et at indkalde de til Andel Berettigede for Forligskommisjonen for at prøve en endelig Overenskomst, og hvis ikke en saadan kan opnaas, at jeg da kan erholde fri Proces.

Jeg tillader mig derfor at ansøge om en saadan Bevilling og beder Lønborg-Egvad Sogneraad at ledsage denne min Ansøgning med behagelig Erklæring, navnlig angaaende Rigtigheden af, hvad jeg har anført. Den paaberaabte Udskiftningsforretning af 1793 for Lønborggaard og Gods tillader jeg mig at lade vedfølge i Afskrift, bedende mig samme tilbagefendt, da jeg kun har den tillaans."

Den Andragendet paategnede Erklæring fra Formanden for Lønborg-Egvad Sogneraad lyder, som følger:

„I Anledning af Foranstaaende erklæres herved, at Ansøgeren aldeles Intet eier uden en lille ham tilkommende Pension og saaledes vistnok er helt ude af Stand til at overkomme Beføstningen ved den omtalte Forligsprøve. Hvad Rigtigheden af de fremsatte Paastande angaar, da veed Sogneraadet Intet derimod at indvende.“

Da Lovgivningen ikke hjemler Meddelelse af Bevillinger af et saadant Indhold som det, Andragendet gaar ud paa, gjør Udvalget ingen Indstilling.

15. Andragende fra 154 Guldsmede i Kjøbenhavn og Provindserne om en Forhøielse af Indførselstolden for forarbejdede Guld- og Sølvvarer. (Indbragt den 26de Janmar 1882 ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgfreds, Briz).

Andragendet er saalydende:

„Ifølge Toldtarifen af 4de Juli 1863, Position 168, bliver forarbejdet Guld & Sølv for-
tolbet under Klassen Galanterivarer med en Told af 16 Sk., nu 33 Ore pr. Pd., hvilken Afgift ubetinget maa kaldes forsvindende i Forhold til Varesnes Værdi: 1 Pd. forarbejdet 14 Karats Guld har en Værdi af ca. Kr. 1,200, 1 Pd. forarbejdet Guldarbejde i double har en Værdi af Kr. 250 og 1 Pd. forarbejdet Sølv har en Værdi af ca. Kr. 120.